

19. Гончарова Н.П., Перерва П.Г., Яковлев А.И. Маркетинг інноваційного процесу. К.: ВИРА-Р, 1998. 267 с.

20. Перерва П.Г. Комплаєнс-програма промислового підприємства: сутність і задачі // Вісник НТУ «ХП». Економічні науки. Харків: НТУ «ХП», 2017. № 24 (1246). С. 153–158.

21. Перерва П.Г., Романчик Т.В. Місце інноваційної складової у забезпеченні економічної безпеки підприємства // Інформація та знання в системі управління інноваційним розвитком: монографія / заг. ред. Ю.С. Шипуліна. Суми: Триторія, 2018. Розд. 7.2. С. 301–314.

Д.Л. Пирогов, канд. техн. наук, доц. (*КрНУ ім. М. Остроградського, Кременчук*)

К.Ю. Чеголя, студ. (*КрНУ ім. М. Остроградського, Кременчук*)

А.О. Колісник, студ. (*КрНУ ім. М. Остроградського, Кременчук*)

МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ НА РИНКУ ПРАЦІ

Тенденції ринку праці є одним з основних показників розвитку економіки будь-якої країни. Ринок праці є основою формування людського капіталу країни, тобто чинника її економічного розвитку.

Стан ринку праці та процеси у сфері зайнятості населення належать до соціально економічних параметрів, що визначальним чином впливають на суспільний розвиток і конкурентоспроможність національної економіки [3, с. 31].

Основними категоріями, що характеризують ефективність функціонування ринку праці є: безробітні і зайняті. До економічно активного населення відносять населення обох статей віком від 15 до 70 років включно, яке протягом певного періоду часу забезпечує пропозицію робочої сили на ринку праці [4, с. 111]. Наведемо дані про зайнятість населення України в табл. 1.

Таблиця 1

Інформація про зайняте та безробітне населення в Україні за 2010–2019 рр.*

Рік	Зайняте населення		Безробітне населення	
	Працездатного віку		Працездатного віку	
	у середньому, тис. осіб	У % до населення відповідної вікової групи	у середньому, тис. осіб	У % до населення відповідної вікової групи
1	2	3	4	5
2010	17 451,5	65,5	1 712,5	8,9
2011	17 520,8	66,3	1 660,9	8,7

Продовження табл. 1

1	2	3	4	5
2012	17 728,6	66,9	1 589,2	8,2
2013	17 889,4	67,3	1 510,3	7,8
2014	17 188,1	64,5	1 847,1	9,7
2015	15 742,0	64,7	1 654,0	9,5
2016	15 626,1	64,2	1 677,5	9,7
2017	15 495,9	64,5	1 697,3	9,9
2018	15 718,6	66,1	1 577,6	9,1
2019	15 894,9	67,6	1 486,9	8,6

*Дані за 2014 рік наведено без урахування тимчасово окупованої території АР Крим та м. Севастополя, за 2015–2019 рік – також без частини тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях.

Джерело: побудовано авторами за даними [2].

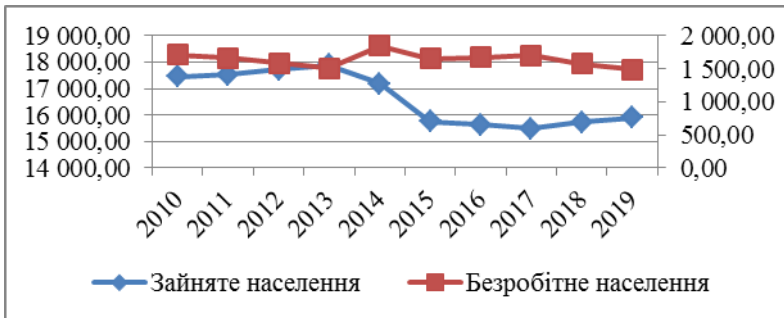

Рис. 1. Динаміка кількості зайнятого та безробітного населення в Україні у період 2010–2019 рр. (побудовано авторами за даними [2])

Наведені дані свідчать, що у 2019 році кількість безробітного населення склала 1486,9 тис. осіб. Порівняно з 2010, у 2019 р. значно зменшилась кількість безробітного населення (на 225,6 тис. осіб або на 13,2%). У зв'язку з окупацією Криму та війни на Донбасі, з 2014 р. не врахована деяка частина населення.

Збереження цієї вкрай несприятливої економіко-демографічної тенденції розвитку вітчизняного ринку праці призведе до прискореного старіння економічно активного населення та подальшої необхідності підвищення пенсійного віку в Україні. Подальший розвиток цього процесу обмежуватиме розвиток вітчизняної економіки та консервуватиме її напівсировину спеціалізацію [1, с. 11].

За останні роки спостерігається зниження економічної активності та зайнятості, зменшення рівня безробіття, диспропорція між попитом та пропозицією робочої сили, зменшення навантаження

на зареєстрованих безробітних на одній вакансії через високу міграцію робочої сили, збільшення номінальної заробітної плати.

Список джерел інформації

1. Кулицький С. Проблеми розвитку ринку праці в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbuviar.gov.ua/images/ukraine/2017/ukr21>

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Федунчик Л.Г. Ринок праці в Україні: проблеми та напрями їх вирішення / Л.Г. Федунчик // Ринок праці та зайнятість населення. – 2016. – № 2. – С. 31.

4. Юрчик І.Б. Взаємозв'язок ефективності ринку праці та його інституційного забезпечення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ej.kherson.ua/journal/economic_17/4/28.pdf

С.М. Погорєлов, канд. екон. наук, доц. (НТУ «ХПИ», Харків)

Я.А. Максименко, канд. екон. наук, доц. (НТУ «ХПИ», Харків)

С.О. Климова, канд. екон. наук, доц. (НТУ «ХПИ», Харків)

ДОСЛІДЖЕННЯ МЕТОДІВ ВИХОДУ НА ЗОВНІШНІЙ РИНОК

В умовах сучасної економіки активно розвивається процес глобалізації. Підприємства, що бажають вийти на новий рівень – міжнародний, намагаються стати учасниками на іноземному ринку. При виході на зовнішній ринок підприємство повинна чітко визначити час виходу на ринок, тобто стати першою. Так само підприємством повинен бути визначений масштаб виходу на ринок, а саме чи буде захоплення проведений агресивно або поступово. В основному даний етап залежить від інвестицій, ресурсів і управлінських компетенцій підприємства. І останнім етапом отримання доступу до ринку буде – місце, тобто на яких сегментах ринку вигідно розташуватися. Підприємство, таким чином, знаходить «золоту середину» між своїми витратами, ризиками і привабливістю галузі на зарубіжному ринку.

У підприємства повинні бути способи виходу на зовнішній ринок. В основному їх існує три: ієрархічна побудова бізнесу; експорт; посередництво. Кожен з цих способів має свої переваги й недоліки. Щоб підприємство змогла визначити яка стратегія їй підходить більше, потрібно провести аналіз всіх трьох.

Ієрархічна побудова бізнесу передбачає контроль за бізнесом на зовнішньому ринку. Даний напрямок має назву – інвестиційний спосіб розширення бізнесу. Стратегія має два шляхи: покупка готового